REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 26 janar 2015
Nr. ref.:RK760/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI130/14

Parashtrues

Fidan Hyseni

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Pml. nr. 107/2014, të 30 majit 2014

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Fidan Hyseni me vendbanim në Mitrovicë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës). Ai përfaqësohet nga z. Gani Rexha, avokat nga Mitrovica.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Supreme) Pml. nr. 107/2014, të 30 majit 2014, në lidhje me Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata e Apelit), PA1. nr. 320/2014 të 27 marsit 2014.

3. Vendimi i fundit (Aktgjykimi Pml. nr. 107/2014, i 30 majit 2014) i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës në një datë të pacaktuar.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është kërkesa për vlerësimin e kushtetutshmërisë së aktgjykimit dhe të aktvendimit të kontestuar, me të cilët pretendohet se janë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës, të garantuara me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), nenin 14, paragrafi 5, të Paktit Ndërkombëtar për të Drejtat Civile dhe Politike dhe nenin 2 [E drejta për arsim] të Protokollit të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: Protokolli i GJEDNJ-së).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 18 gusht 2014, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).

7. Më 5 shtator 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin GJR. KI130/14 caktoi gjyqtaren Snezhana Botusharova gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë Kryetari, me Vendimin KSH. KI130/14 caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Enver Hasani.

8. Më 15 shtator 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që të dorëzojë autorizimin për përfaqësuesin të cilin ai e kishte cekur në kërkesën e tij.

9. Më 22 shtator 2014, parashtruesi i kërkesës dorëzoi dokumentin e kërkuar në Gjykatë.

10. Më 15 tetor 2014, Gjykata e njoftoi Gjykatën Supreme dhe Gjykatën e Apelit për regjistrimin e kërkesës dhe u dërgoi atyre nga një kopje të kërkesës.

11. Më 9 dhjetor 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 5 dhjetor 2012, Prokuroria Publike Komunale në Mitrovicë ngriti aktakuzën penale kundër parashtruesit të kërkesës bazuar në dyshimin se ai kishte kryer veprën penale të rrezikimit të trafikut publik.

13. Më 29 janar 2014, Gjykata Themelore në Mitrovicë (Aktgjykimi, P. nr. 168/2012) dënoi parashtruesin e kërkesës me burgim prej 6 (gjashtë) muajsh për kryerjen e veprës penale, sipas aktakuzës së Prokurorisë Publike Komunale. Gjykata Themelore i shqiptoi parashtruesit të kërkesës edhe dënimin plotësues, me të cilin atij i ndalohet drejtimi i automjetit në kohëzgjatje prej 1 (një) viti.

14. Parashtruesi i kërkesës ushtroi ankesë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjykatën e Apelit për shkak të *"shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës penale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, shkeljes së ligjit penal, vendimit mbi dënim dhe vendimit mbi shqiptimin e dënimit plotësues"*.

15. Më 27 mars 2014, Gjykata e Apelit (Aktvendimi, PA1. nr. 320/2014) hodhi poshtë ankesën e parashtruesit të kërkesës si të paafatshme. Në aktvendimin e saj, Gjykata e Apelit konsideron:

    "[...] Ankesa e mbrojtësit të të akuzuarit [...] është e paafatshme.

    Nga shkresat e lëndës, respektivisht nga fletëdërgesa për dorëzim personal rezulton se aktgjykimi i Gjykatës së shkallës së parë P.nr.168/2012 datë 29.01.2014, i është dorëzuar të akuzuarit me datë 30.01.2014 dhe se pranimin e aktgjykimit të kundërshtuar, i akuzuari e ka vërtetuar me nënshkrimin e tij. Mbrojtësi i të akuzuarit, ankesën kundër aktgjykimit të kundërshtuar, në gjykatë e ka dorëzuar më 24.02.2014. Duke pasur parasysh që kundër aktgjykimit ankesa është e lejuar në afatin prej 15 ditësh nga dita e pranimit të aktgjykimit nga ana e të akuzuarit, në këtë rast rezulton se ankesa e mbrojtësit të të akuzuarit është dorëzuar pas afatit ligjor, prandaj është vendosur si në dispozitiv të këtij aktvendimi".

16. Parashtruesi i kërkesës parashtroi kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme për shkak të *"shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale"*. Në kërkesën e tij, parashtruesi i kërkesës pretendoi:

    "[...] aktgjykimi i shkallës së parë nuk i është dorëzuar të akuzuarit e as që e ka vërtetuar pranimin e aktgjykimit me nënshkrimin e tij. Nga shkresat e lëndës e sidomos nga fletëdërgesa për dorëzim personal vërtetohet fakti se nuk është nënshkrimi personal i të akuzuarit por se dikush tjetër në vend të tij ka nënshkruar pranimin e aktgjykimit".

17. Më 30 maj 2014, Gjykata Supreme (Aktgjykimi, Pml. nr. 107/2014) refuzoi kërkesën e parashtruesit për mbrojtjen e ligjshmërisë dhe konstatoi si në vijim:

"[...] kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë nuk është e bazuar. [...] në shkresat e lëndës ekziston [...] fletë dorëzimi për dorëzimin e aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë. Në këtë fletë dorëzim janë të shënuara emri, mbiemri dhe adresa e të dënuarit, numri dhe data e aktgjykimit, nënshkrimi i të dënuarit, data e dorëzimit dhe nënshkrimi i dorëzuesit. Në fletë dorëzim nuk ka shënim për ndonjë vërejtje eventuale. Andaj, kjo gjykatë konstatojë se me rastin e dorëzimit të aktgjykimit të shkallës së parë të dënuarit janë respektuar rregullat ligjore për dorëzimin personal të aktgjykimit".

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

18. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme kanë shkelur të drejtat e tij, të garantuara me nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës, nenin 14, paragrafi 5, të Paktit Ndërkombëtar Për të Drejtat Civile dhe Politike dhe nenin 2 [E drejta për arsim] të Protokollit të KEDNJ-së.

19. Parashtruesi i kërkesës pohon se *"Të akuzuarit nuk iu ka dorëzuar fare aktgjykimi i shkallës së parë"*. Në këtë drejtim, ai pretendon se e drejta e tij *"në ushtrimin e ankesës kundër aktgjykimit të shkallës së parë"* është shkelur, për shkak se, sipas tij *"Gjykata e Apelit ka qenë e obliguar [...] që ta vërtetoj faktin se i akuzuari a e ka pranuar personalisht aktgjykimin e shkallës së parë e tek pastaj të lëshohet në afatshmërinë e ankesës"*.

20. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon se *"Nga këto arsyera nuk qëndron as konstatimi i Gjykatës Supreme në Prishtinë, se me rastin e dorëzimit të aktgjykimit të shkallës së parë të dënuarit janë respektuar rregullat ligjore për dorëzimin personal të aktgjykimit"*.

21. Parashtruesi i kërkesës përfundon duke kërkuar nga Gjykata si në vijim:

"[...] Që aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Pml. nr. 107/2014 të dt. 30.05.2014 dhe aktvendimin e Gjykatës së Apelit në Prishtinë, PA1. nr. 320/2014 të dt. 30.05.2014, ti shpall të pavlefshëme si rrjedhojë e shkeljes së të drejtës në mjetin juridik dhe çështjen t'ia kthej Gjykatës Supreme të Kosovës në Prishtinë, për rigjykim".

Pranueshmëria e kërkesës

22. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.

23. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet rregullit 36 (2) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese,
[...]

24. Siç u cek më lart, në substancë, parashtruesi i kërkesës ankohet se e drejta e tij për mjet juridik është shkelur nga ana e Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supreme, për shkak se pretendohet që ai nuk ka pranuar dhe nënshkruar fletëkthesën e pranimit të Aktgjykimit të Gjykatës Themelore.

25. Gjykata merr parasysh pretendimet e parashtruesit të kërkesës, se e drejta e tij për mjet juridik është shkelur pas një dështimi të pretenduar të Gjykatës së Apelit dhe të Gjykatës Supreme për të respektuar plotësisht dispozitat e ligjit të procedurës penale kur atij i është dorëzuar Aktgjykimi i Gjykatës Themelore.

26. Megjithatë, Gjykata gjithashtu vëren se Gjykata e Apelit arsyetoi vendimin e saj, kur ajo hodhi poshtë ankesën e parashtruesit të kërkesës si të paafatshme, duke iu referuar dispozitave të ligjit. Për më tepër, Gjykata gjithashtu vëren se në procedurën e vlerësimit të mbrojtjes së ligjshmërisë, Gjykata Supreme e arsyetoi vendimin e saj lidhur me këto pretendime të veçanta të parashtruesit të kërkesës.

27. Në këtë drejtim, Gjykata konstaton se ajo që parashtruesi ngre është çështje e ligjshmërisë dhe jo e kushtetutshmërisë.

28. Përkitazi me këtë, Gjykata rikujton arsyetimin e Gjykatës Supreme në përgjigjen ndaj pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkelje të ligjit të procedurës penale, që pretendohet të jetë kryer nga Gjykata e Apelit, kur ajo hodhi poshtë ankesën e tij si të paafatshme. Gjykata Supreme thekson se:

> *"[...] Me aktvendimin e Gjykatës se Apelit kjo ankese është hedhur si e pa afatshme [...] pasi që afati për ushtrimin e ankesës mbrojtësit të dënuarit rrjedh nga dita kur aktgjykimi i është dorëzuar të dënuarit e që në rastin konkret ankesa e mbrojtësit është dorëzuar pas skadimit të afatit ligjor".*

29. Për më tepër, Gjykata gjithashtu rikujton arsyetimin e Gjykatës Supreme në lidhje me pretendimet e parashtruesit të kërkesës për *"keqpërdorimet eventuale me rastin e dorëzimit të aktgjykimit"*. Gjykata Supreme konstatoi si në vijim:

> *"Ndërsa, çështje e cila potencohet në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë, nuk është çështje e cila mund të shqyrtohet nga kjo gjykatë, por me mjete tjera me të cilat mund të vërtetohen keqpërdorimet eventuale me rastin e dorëzimit të aktgjykimit".*

30. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmëria), që pretendohet të jenë kryer nga Gjykata Supreme, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).

31. Gjykata Kushtetuese më tej thekson se sipas Kushtetutës, nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt, lidhur me vendimet e nxjerra nga

gjykatat e rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta që t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu rastin KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri i 16 dhjetorit 2011). Fakti i thjeshtë se parashtruesi i kërkesës është i pakënaqur me rezultatin e rastit nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të të drejtave të tij të mbrojtura me Kushtetutë.

32. Gjykata Kushtetuese mund vetëm të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë sa që parashtruesi i kërkesës të ketë pasur gjykim të drejtë (Shih, *inter alia,* rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Kërkesa Nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i miratuar më 10 korrik 1991).

33. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se arsyetimi në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, që i referohet pretendimeve të parashtruesit të kërkesës se atij nuk i ishte dorëzuar Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në përputhje me dispozitat e Ligjit të Procedurës Penale është i qartë dhe, pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu ka gjetur se procedurat në Gjykatën e Apelit dhe në Gjykatën Themelore nuk kanë qenë të padrejta ose arbitrare (Shih, rastin *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).

34. Në rastin konkret, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë shkeljen e pretenduar të së drejtës kushtetuese, në të cilën thirret parashtruesi i kërkesës.

35. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 36 (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe me rregullat 36 (2) (b) dhe 56 (b) të Rregullores së punës, më 9 dhjetor 2014, njëzëri

VENDOS

I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;

II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;

III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;

IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese | **Kryetari i Gjykatës Kushtetuese**

Snezhana Botusharova | Prof. dr. Enver Hasani